

KOZJE 1973

dogovorji

GLASILO OBČINSKE KONFERENCE SZDL LJUBLJANA-CENTER

O tehle in drugih brigadirjih, ki delajo na Kozjanskem pišemo na srednjih dveh straneh v več ilustriranih reportažah.

Foto: Srečko Srot

Iz vsebine

- Kakšne so naše metode 2
- Razredni značaj oblasti 3
- Čemu glavno pozornost 4
- Raport navadnega občana 4
- Kako bo s stanovanji 6
- Brigadirji v Kozjem 8—9
- Ploščad Borisa Kraigherja 10
- Pogosto jih srečamo 11
- Igrišča našega mesta 12
- Fotoreportaža 16

Dragi bralci »Dogovorov«, današnja številka je dvojna. Naslednja izide zadnji ponedeljek v septembru. Pišite nam!

Naša skupna stvar

Če je kaj zamotano, se nam rado zgodi, da se zgubimo, začnemo tavati. In ker je današnje življenje zapleteno — pomislimo samo na silen razmah tehnike, tehnologije — se pravzaprav ne smemo čuditi, če vsakdo vsega takoj ne razume. Pa tudi ne, če se nekateri pri iskanju poti, izhodov za pot naprej izgubljajo v drobnarijah in, kot pravimo, zaradi mnogih dreves ne vidijo gozda.

Ni kar tako Lenin poudarjal, da je pri vsakem delu, političnem še posebej, sila pomembno, da zgrabimo tisti člen v verigi, s katerim bomo potegnili vso verigo za seboj.

In tako je tudi z novo ustavo, o kateri zdaj razpravljamo. Doumeti, kaj je poglobitno, za kaj v bistvu pri vsem tem gre — tega res ne smemo pozabiti storiti. Sicer se nam bodo še tako dobri nameni izgubili v pesku razpravljanja in sestankovanja.

Ko imamo pred očmi občino v novem ustavnem stroju, si priključimo v spomin misel, nazorno izraženo v Izhodiščih za pripravo stališč in sklepov 10. kongresa ZKJ. Takole je rečeno:

»Nastajajo razmere za to, da se občine vse bolj razvijajo kot samoupravne skupnosti, v katerih bodo imeli delavski razred in njegovi interesi odločilno vlogo v vseh oblikah samoupravljanja v občini; da se medsebojni odnosi v občini usklajujejo predvsem s samoupravnimi sporazumi in družbenimi dogovori; da organi oblasti v občini bolj predstavljajo oblast delavskega razreda in vseh delovnih ljudi v občini.« In dalje: »Osnova samoupravljanja v občini je samoupravljanje delovnih ljudi v temeljnih organizacijah združenega dela ter v krajevnih in inte-

resnih skupnosti. Samoupravljanje v občini je temelj celotnega političnega sistema, zasnovanega na delegatskem načelu.«

Ko razpravljamo in ko bomo na pragu jeseni še temeljiteje razpravljali predvsem o občini, bi napak ravnali, če bi razpravljali o občini kar tako na splošno, kakor da tudi sami ne živimo v občini, v čisto določeni občini. Imejmo pred očmi temeljne, glavne težnje nove ustave in se vprašamo: koliko smo se v naši občini že približali tem ciljem? In ko bomo sodili, ne obsojamo, ampak presoajamo — to je bilo dobro, ono se za silo, tisto tretje pa je bilo narobe.

Tudi s takim ravnanjem bomo izpričali namen ustave razprave: da je demokratična in organizirana, pri čemer imajo levji delež nalog socialistična zveza in sindikati.

Podobno nam je ravnati, ko bomo spregovorili o krajevni skupnosti. Ne samo nekako na splošno, teoretično o krajevni skupnosti, marveč čisto določeno: o tisti, v kateri živimo, h katere uspehu smo prispevali veliko, malo ali nič; kakor kdo. In v organizirani demokratični razpravi tudi ne smemo pozabiti, da se utegne zgoditi, da bodo najhujše rohneli zoper to našo, domačo krajevno skupnost morebiti rašio tisti, ki jih doslej ni bilo zraven. In po drugi strani ne gre, da bi z nepremišljeno besedo razdirali tisto, kar je bilo že narejeno.

Vsekakor pa bo dobro, če bomo pogledali, vrgli na tehnično razsoje vprašanje: koliko je naša krajevna skupnost že samoupravna skupnost in koliko še ne? In v tej zvezi: kaj storiti, da bi samouprav-

na skupnost čimprej postala. Kaj storiti, da bi bilo odločanje vseh občanov v KS bolj neposredno? Kako v resnici izpeljati delegatska razmerja? Kako povezati vse samoupravne organizme v prid občanov v krajevni skupnosti? (In pri tem odstraniti prestižne razprtije in zamere, ki so morda človeško razumljive, naši skupni stvari pa ne koristijo.)

Ko pa bomo razpravljali o občini in krajevni skupno-

sti, ne smemo pozabiti na širše vidike. Seznaniti se moramo s tem, kako bo poslej samoupravno urejeno gospodarstvo, kako bo v negospodarskih dejavnostih, kako bo zastavljeno samoupravljanje v mestu, republiki in federaciji. Če tega ne bomo storili, marsičesa tudi doma, v krajevni skupnosti in občini ter Ljubljani sploh ne bomo mogli razumeti in potemtakem tudi ne prav ravnati.

Res, to je naša skupna stvar. Pa ne v tistem smislu, češ, vsi moramo to storiti, potemtakem ni pomemben posameznikov prispevek. Nasprotno, naša skupna stvar

pomeni družno, složno delo, pri čemer morajo prednjačiti komunisti in člani socialistične zveze.

In prav tako to ne pomeni, da se sme vse končati s koncem ustavne razprave, s 15. septembrom ali 15. oktobrom. Če bi bilo tako, bi bila to kratkotrajna kampanja, ki ne bi obrodila prida sadov.

Nasprotno, ustavna razprava boji uvod, prvo poglavje dolgotrajnega dela pri nadaljnjem oblikovanju krajevne skupnosti, občine, mesta, republike in federacije v samoupravne socialistične skupnosti na temeljih oblasti delavskega razreda.

JOZE SIRCELJ

Povsod delavsko kontrolo!

Enajstega julija se je sestel aktiv delavcev-komunistov iz Centra in razpravljajal predvsem o sprejemanju v zvezo komunistov in o uveljavljanju delavske kontrole.

Sekretar aktiva je poročal članom o sejah, ki se jih je udeležil, saj so na vseh obravnavali podobne teme. Poudaril je, da imajo tudi druge osnovne organizacije ZK in aktivni delavcev podobne ali enake probleme kot oni, zato bi jih lahko z dogovarjanjem hitreje rešili.

Dogovorili so se, da bodo v prihodnje budno spremljali sprejemanje in delovanje novih članov ZK. S posebno anketo bodo ugotovili, kako so sprejemali novince v zvezo pred in kako jih sprejemajo po Tiltovem pismu, ugotovili pa želijo tudi, kakšne načrte so za sprejemanje napravile posamezne organizacije. Zanima jih tudi, kako določajo kandidate za člane, kakšen je sprejem, kako nove člane vpeljujejo v družbenopolitično delo in tudi kakšne naloge novinci spreje-

majo in kako jih izpolnjujejo. Sprejem v ZK na sme biti kampanjski, pač pa stalen, pa tudi pri izbiri kandidatov morajo biti pazljivi, da bo ZK lahko dosledno izpolnjevala svoje naloge.

Na seji so tudi ugotovili, da uvajanje delavske kontrole prepočasno napreduje, saj so v zvezi z nalogami okrog ustanavljanja TOZD marsikje pozabili na kontrolo. Poudarili so, da bi morali vzporedno z ustanavljanjem TOZD formirati tudi organe delavske kontrole. Prav tako kot v zvezi s sprejemanjem novih članov v ZK bodo tudi za to področje dela pripravili posebno anketo, s katero bodo ugotovili, kako je z delavsko kontrolo tam, kjer so z uvajanjem v zamudi. Vsi so bili mnenja, da morajo delavci vztrajno zahtevati delavsko kontrolo tam, kjer je še ni, prav tako pa si morajo delavci raznih delovnih organizacij med seboj pomagati in izmenjavati izkušnje, da bodo pri tem delu uspešnejši. Ko-

munisti pa se morajo potruditi, da bodo po podjetjih oživljali mladijske aktivne, tam kjer jih ni, pa jih je treba ustanoviti.

V nekaterih delovnih organizacijah se delavski kontroli upirajo, nekateri posamezniki, ki imajo v svojih rokah zbrane niti oblasti, pa celo trdijo, da je akcija demagoška. Večkrat je slišati mnenje, da delavska kontrola ne bo uspela, da veliko stane ter da naj delavci le delajo. Temu mnenju se je treba odločno upreti, so menili člani aktiva, zato morajo biti delavci s problematiko svojih delovnih organizacij točno seznanjeni, pri tem pa mora sodelovati čimveč ljudi. Da bi odpravili nezaupanje vodilnih delavcev v delavsko kontrolo, so sklenili, da bodo čimprej organizirali seminarje, na katerih bi se komunisti, delavci in vodilni uslužbenci s to problematiko natančno seznanili in se dogovorili o ukrepih, s katerimi bi se povečali učinkovitost delavske kontrole.

Potrdili so tudi sklep, da do konca leta podaljšajo mandat članom občinskega komiteja ZKS, in sicer predvsem zaradi tega, da bi stari komite lahko učinkovito izpeljal naloge, ki čakajo komuniste pred republiško in zvezno konferenco ZK. J.O.